

المختصر في صفة الحج (الجمعية)

**Trumpas aprašymas, kaip
atlikti hadžą**

Trumpas aprašymas, kaip atlikti hadžą

Šlovė Allahui, Pasaulių Viešpačiui, taika ir ramybė mūsų Pranašui Muchammedui ir visai jo šeimai bei kompanjonams.

Taigi:

Tai trumpas traktatas apie hadžą, kuriame stengėmės paaiškinti daugumą dalykų, kuriuos turi žinoti piligrimas.

Mes prašome Visagalio Allaho padaryti tai nuoširdžiu Jo Kilniajam veidui ir suteikti iš to naudos visiems musulmonams.

Mokslinis komitetas prie Islamo turinio paslaugų teikimo įvairiomis kalbomis asociacijos

Ižanga

Pirma: Garbinimo priėmimo sąlygos

Allahas Visagalis priima garbinimo veiksmus tik esant dviem sąlygoms:

Nuoširdumas, kuris reiškia, kad garbinimas turi būti atliekamas vien dėl Allaho ir pomirtinio gyvenimo, kaip Allahas Visagalis sako:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾¹,

{Ir jiems nebuvo įsakyta nieko kito, tik garbinti Allahą, (būnant) nuoširdžiais Jam religijoje, linkusiais į tiesą}¹, [Koranas, sūra „Akivaizdus ženklas“ 98:5].

¹ T. y., atsigręžimas į Jį ir Jo garbinimas, nusigręžiant nuo visko kito. Tafsir As-Sadi (psl. 538).

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى».

„Iš tiesų, darbų atpildas priklauso nuo ketinimų, ir kiekvienas bus atlygintas pagal savo ketinimus.“¹

Sekimas Pranašu žodžiais ir veiksmais; Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ».

„Kas įves į šį mūsų (religijos) reikalą tai, kas jai nepriklauso, tai bus atmesta.“² Perdavė Al-Bukhari (2697) ir Muslim (1718), o kitoje Muslim formuluotėje (1718):

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

„Kas daro tai, kas nėra patvirtinta mūsų mokymuose (Islamo), tas yra negaliojantis.“³

Pirma: Mikat nuostatos

Mikat – tai vietos, kurias Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) nustatė kaip privalomas įžengimo į ihram vietas tiems, kurie ketina atlikti hadžą ar umrą.

Todėl kiekvienas, kuris praeina pro vieną iš jų, ketindamas atlikti hadžą ar umrą, privalo įžengti į ihram būseną ir negali mikat peržengti be ihram.

¹ Perdavė Al-Bukhari, Nr. (1), ir Muslim, Nr. (1907).

² Perdavė Al-Bukhari, Nr. (2697), ir Muslim, Nr. (1718).

³ Perdavė Muslim, Nr. (1718).

O tas, kuris yra arčiau Mekos nei šie mikat, jo mikat yra jo buvimo vieta, todėl jis įžengia į ihram būseną iš ten, ketindamas atlikti hadžą ar umrą.

O Mekos gyventojai: hadžui jie įžengia iš Mekos, tačiau umrai jie privalo išeiti už Haram ribų ir įžengti į ihram iš ten, pavyzdžiui, iš Tanim ar kitos panašios vietos.

Lėktuvu keliaujantis asmuo turi įžengti į ihram būseną, kai praskrenda virš nustatytos mikat vietos. Jis turėtų iš anksto pasiruošti ir apsirengti ihram drabužius prieš pasiekdamas mikat. Kai lėktuvas pasiekia mikat, asmuo turi nedelsiant ketinti ihram. Neleistina atidėti ihram iki nusileidimo oro uoste. Siekdamas atsargumo, keliautojas gali pradėti talbiją (labbaikal-lahumma labbaik) šiek tiek anksčiau mikat, kad jos nepražopsotų dėl lėktuvo greičio.

Antra: Hadžo tipai ir jų nuostatos

Yra trys hadžo tipai: Tamatu, Ifrad ir Kiran.

Geriausias tipas tam, kuris neatsivedė aukos gyvulio (hadij), yra Tamatu. Tai reiškia, kad žmogus įžengia į ihramo būseną ketindamas atlikti umrą hadžo mėnesiais, atlieka tavaf (Kabos apėjimą) ir sai (bėgimas tarp Safa ir Marva), tada nutraukia ihramą, po to tais pačiais metais vėl įžengia į ihramo būseną ketindamas atlikti hadžą.

Ifrad: Tai reiškia įžengti į ihramo būseną ketinant atlikti tik hadžą. Atvykęs į Meką, jis turėtų

atlikti atvykimo tavaf ir tada sai hadžui tačiau jis nenusiskuta galvos ir nenukerpa plaukų, taip pat nenutraukia ihramo būsenos. Jis lieka toje būsenoje iki džamrat al-akaba (apmėtymo akmenimis) per (Aukojimo) šventės dieną. Taip pat leidžiama atidėti sai po tavaf.

Kiran: Tai reiškia įžengti į ihramo būseną ketinant atlikti umrą ir hadžą kartu, sakant: „Labbaikal-lahumma umratan ua hadžan.“

Kiran hadžą atliekantis asmuo atlieka tuos pačius veiksmus kaip ir Ifrad hadžą atliekantis asmuo, išskyrus tai, kad pirmasis privalo paaukoti gyvūną, o antrasis – ne.

Trečia: Įžengimo į ihramo būseną būdas ir taisyklės

Į ihramo būseną ketinančiam įžengti asmeniui yra nustatyta atlikti šiuos veiksmus:

Atlikti ghisl yra patvirtinta suna tiek vyrams, tiek moterims, net ir menstruacijų ar pogimdyminio laikotarpio metu.

Pasikvėpinti geriausia turimais kvėpalais, pavyzdžiui, agarmedžio aliejumi ar kitais, tepant juos ant galvos ir barzdos. Jei kvapas išlieka po ihram, tai viskas gerai. Tačiau moterims neleidžiama naudoti medžiagų, turinčių stiprų kvapą, kad jų neužuostų svetimi vyrai.

Apsivilkti ihramo drabužius, kurie susideda iš izar (apatinio apdaro) ir rida (viršutinio apsiausto);

sunā, kad jie būtū balti, švarūs arba nauji. Moteris gali vilkėti bet kokius drabužius, kurie nėra iššaukiantys ar puošnūs, tačiau jai draudžiama dėvėti nikabą ir pirštines; veidą ir rankas ji gali dengti kitais būdais.

Ižengti į ihramo būseną reikia po nustatytos maldos, nesvarbu, ar tai būtū privalomoji, ar neprivalomoji malda, tačiau tai nėra privaloma.

Jis sako: „Labbaikal-lahumma umrah“, jei atlieka umrą, arba „Labbaikal-lahumma hadžan“, jei atlieka Ifrad hadžą, arba „Labbaykal-lahumma umratan ua hadžan“, jei atlieka Kiran hadžą.

O jei asmuo, ketinantis įžengti į ihramo būseną, bijo, kad gali kilti kliūtis, trukdanti jam užbaigti apeigas, jis gali sudėti sąlygą įžengimo metu, sakydamas: „... ua in chabasani chabis fa machilly chaisu čabastani“ (... ir jei mane sulaikys kokia nors kliūtis, tai mano išėjimo iš ihramo būsenos vieta bus ten, kur būsiu sulaikytas). Jei jis sudėjo tokią sąlygą ir vėliau susidūrė su kliūtimi, trukdančia užbaigti apeigas, jis gali išeiti iš ihramo be jokių pasekmių.

Tuomet dažnai reikia kartoti talbiją: „Labbaikal-lahumma labbaik, labbaika lia sharyka laka labbaik, innal-chamda uan-nimata laka ual-mulk, la šaryka lak“ (Atsiliepiu į Tavo kvietimą, o Allahe, atsiliepiu; atsiliepiu į Tavo kvietimą, Tu neturi jokio partnerio garbinime. Iš tiesų, šlovė, palaiminimas ir valdžia priklauso Tau; Tu neturi jokio partnerio). Vyras

turėtų tai sakyti pakeltu balsu, taip pat ir moteris, jei šalia nėra svetimų vyrų. Asmuo, esantis ihramo būsenoje turėtų dažnai kartoti talbiją, ypač kai keičiasi jo būseną ar laikas, pavyzdžiui, kylant į aukštą vietą ar leidžiantis į žemą, arba kai ateina naktis ar diena.¹

Talbija yra nustatyta umroje, pradedant nuo ihramo ir baigiant tavaf pradžia, o hadže, pradedant nuo ihramo ir baigiant džamrat al-akaba (Aukojimo) šventės dieną.

Žmogus ihramo būsenoje turi saugotis, kad nepažeistų jokių ihramo draudimų, kol tai baigsis.

Ketvirta: Ihramo apribojimai

Draudžiami veiksmai per ihramą:

Plaukų skutimas, kirpimas arba traukimas iš bet kurios kūno dalies.

Visų ar kai kurių nagų kirpimas iš rankų ar kojų.

Galvos dengimas kažkuo, kas yra pritvirtinta prie jos, pavyzdžiui, kepure, gutra (kufija), turbanu,

¹ Žodžio „labbaik“ reikšmė: „atsakau Tau, Viešpatie, vėl ir vėl“, tai reiškia žmogaus atsiliepimą į savo Viešpaties kvietimą ir jo tvirtumą paklustant Jam. „Innal-chamda uan-nimata, laka ual-mulk“ (Iš tiesų, šlovė, palaiminimas ir valdžia priklauso Tau). Šlovė – tai Tobulojo apibūdinimas tobulumu, lydimas meilės ir pagarbinimo; kartojama tampa pagyrimu. Palaiminimas – tai, ką Allahas suteikia Savo tarnams, apdovanodamas juos trokštamu ir apsaugodamas nuo nepageidaujamo. Žodžiai „ir valdžia“ reiškia: valdžia priklauso Tau, nes Visagalis Allahas yra Vienintelis Valdovas. Žodžiai „Tu neturi jokio partnerio“ reiškia: niekas nedalyvauja tame, kas būdinga tik Visagaliui Allahui, įskaitant Jo tobulas savybes, valdžią, kūrybą, tvarkymą ir dieviškumą. Santrauka iš Al-Usaimin fatvų ir laiškų rinkinio (22/96).

apsiaustu, nosinaite, antklode, kartonu ar bet kuo kitu, kas skirta dengimui. Tai taikoma tik vyrams, o ne moterims.

Dėvėti įprastus drabužius, kurie priglunda prie kūno, tokių kaip kelnės, marškiniai, kojinės ir pirštinės. Tai taikoma tik vyrams, o ne moterims. Moterims draudžiama tik:

Nikabo, burka arba veido dengimo, panašaus į nikabą, dėvėjimas. Tačiau prieš svetimus vyrus ji turi uždengti savo veidą įprastu būdu, net jei dengimas tiesiogiai liečia veido odą. Nėra reikalavimo naudoti juostą ar kitą daiktą ant galvos, kad dengimas nesiliestų su veidu, nes nėra įrodymų, pagrindžiančių tokį veiksma.

Pirštinių dėvėjimas. Tačiau prieš svetimus vyrus ji privalo uždengti savo rankas įprastu būdu, paslėpdama jas po savo apsiaustu.

Kvepalų naudojimas ant kūno arba ihramo drabužių.

Laukinių gyvūnų žudymas ar medžioklė, net jei jie nežudomi.

Pasiūlyti santuoką, tiek sau, tiek kitam.

Santuokos sudarymas.

Fizinis kontaktas, kuris neapima makšties, pavyzdžiui, bučiavimasis ar lietimasis, atliekamas su geismu.

Lytinis santykis apibrėžiamas kaip įsiskverbimas į makštį.

Penkta: Tavaf atlikimo būdas

Ižengiant į Al-Haram mečetę, suna yra įeiti pirma dešine koja ir sakyti dua, skirtą įžengimui į mečetę. Viena autentiškiausių perduotų dua yra: „Allahumma iftach li abuaba rachmatik“ (O Allaha, atverk man Savo gailestingumo vartus). Ši dua sakoma įeinant į bet kurią mečetę ir nėra skirta tik Al-Haram Mečetei.

Kai jis ketina pradėti tavaf, nutraukia talbiją ir atlieka idtiba. Idtiba atliekamas taip: apsiausto vidurinė dalis perkišama po dešine pažastimi, o jo galai uždedami ant kairiojo peties. Po tavafo užbaigimo drabužis grąžinamas į pradinę padėtį, nes idtiba atliekama tik tavafo metu.

Jis turėtų priartėti prie Juodojo Akmens, paliesti jį dešine ranka ir pabučiuoti. Jei pabučiuoti nepavyksta, jis gali paliesti Akmenį ranka ir pabučiuoti savo ranką. Jei net tai nėra įmanoma, jis turėtų paliesti Akmenį koku nors daiktu, pavyzdžiui, lazdele, ir tada pabučiuoti tą daiktą. Jei nėra viena iš šių galimybių nėra prieinama, jis gali tiesiog atsigręžti į Akmenį ir pakelia į jį ranka, jo nebučiuodamas. Svarbiausia elgtis ramiai ir nesistumdėti, kad būtų išvengta sužeidimų tiek sau, tiek kitiems.

Palietęs Akmenį arba parodydamas į jį, jis turėtų sakyti: „Allahu akbar“ (Allahas yra Didžiausias).

Tuomet jis turėtų pasukti dešinèn, laikydamas Kabą kairėje pusėje, ir, pasiekęs Jemeno Kampą, paliesti jį, bet nebučiuoti. Jei tai nėra lengva, jis neturėtų stumtis tarp žmonių ir neturėtų į jį rodyti.

Tarp Jemeno Kampo ir Juodojo Akmens jis turėtų sakyti: „rabbana atina fid-dunja chasanatan uafil-akhirati chasanatan uakina adhaban-nar“ (Mūsų Viešpatie, suteik mums gėrio šiame pasaulyje ir gėrio pomirtiniame gyvenime bei apsaugok mus nuo pragaro bausmės).

Kiekvieną kartą eidamas pro Juodąjį Akmenį, jis pakelia į jį ranką ir sako: „Allahu akbar“ (Allahas yra Didžiausias).

Likusio tavaf metu jis gali sakyti bet kokį zikr, dua ar recituoti Korano eilutes.

Suna yra atlikti ramal tik pirmuose trijuose apėjimuose. Ramal – tai ėjimas trumpais, greitais žingsniais. Likusiuose keturiuose apėjimuose eina įprastu tempu.

Kai asmuo baigia tavaf, jis eina link Makam Ibrahim ir recituoja: {Ir naudokite jūs (žmonės) Ibrahim (Abraomo) Makam (vietą) [arba akmenį ant kurio Ibrahimas (Abraomas) stovėjo, kai jis statė Kaabą] maldos vieta.} Tuomet jis atlieka du rakatus už Makam, jei tai įmanoma; jei ne, jis tai atlieka bet kurioje mečetės vietoje, recituodamas pirmame rakate po sūros Al-Fatiha: {Sakyk: „O jūs, netikintieji! Ir antrame rakate, po sūros Al-Fatiha,

recituoja: {Sakyk: „Jis yra Allahas, (Kuris yra) Vienas}.

﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ...﴾

{...Ir naudokite Ibrahimo (Abraomo) Makam (vietą) [arba akmenį ant kurio Ibrahimas (Abraomas) stovėjo, kai jis statė Kaabą] maldos vieta...} [Koranas, sūra „Karvė“ 2:125]. Tuomet atliekami du rakatai maldos už Makam, jei tai įmanoma; jei ne - atliekama bet kurioje mečetės vietoje, recituojant pirmame rakate po sūros Al-Faticha:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

{Sakyk (Muchammedai): „O Al-Kafirūn (netikintieji)!} [Koranas, sūra „Netikintieji“ 109:1]. Ir antrame rakate, po sūros Al-Faticha, recituoja:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

{Sakyk: „Jis yra Allahas, (Kuris yra) Vienas,} [Koranas, sūra „Visiškas atsidavimas“ 112:1].

Šešta: Sai atlikimo būdas

Kai baigia tavaf ir du rakatus, eina į Sai vietą. Priartėjęs prie Safos, jis recituoja: {Iš tiesų, As-Safa ir Al-Marva (dvi kalvos Mekoje) yra Allaho Ženklai.} Tuomet jis sako: „Pradedu su tuo, ką Allahas pradėjo.“

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

{Iš tiesų, As-Safa ir Al-Marva (dvi kalvos Mekkoje) yra Allaho Ženklai...} Tada sako:

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ».

„Pradedu su tuo, ką Allahas pradėjo.“¹

Tuomet jis lipa ant Safos kalno, kol galės pamatyti Kaba arba jos kryptį; jis atsisuka į ją, paskelbia Allaho vienybę ir didybę, sakydamas: „Lia iliaha illial-lah uachdahu lia šaryka liah, lahul-mulk ua lahul-chamd, ua hua ala kulli šai-in kadyr, lia iliaha illial-lah uachdah, andžaza uadah, ua nasara abdah, ua hazamal-achzaba uachdah.“ (Nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą, vieną, neturintį partnerio. Jam priklauso valdžia ir visa šlovė, ir Jis turi galią valdyti viską. Jis įvykdė savo pažadą, suteikė pergalę Savo tarnui ir nugalėjo Al-Ahzab vienas). Jis tai kartoja tris kartus ir sako dua tarp jų.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

„Niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Allahą, Vieną, be partnerio. Jam priklauso visa valdžia ir šlovinimas, ir Jis yra Visagalis. Niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Jį, Vieną, Jis įvykdė Savo pažadą, padėjo Savo tarnui, kad pats įveiktų sąjungininkus.“ Tada sakoma dua. Tris kartus².

Tuomet jis nusileidžia nuo Safos į Marvą, eidamas pėsčiomis. Pasiekęs žaliajį ženklą, jis bėga.

¹ Perdavė Muslim, Nr. (1218).

² Perdavė Muslim, Nr. (1218).

Pasiekęs antrąjį žaliąjį ženklą, jis eina įprastu tempu. Greitas bėgimas nėra nustatytas moterims.

Kai jis pasiekia Marvą, jam nustatyta atlikti tą patį, ką jis darė ant Safos (žr. 2 punktą).

Tuomet jis nusileidžia nuo Marvos į Safą, eidamas pėsčiomis. Pasiekęs žaliąjį ženklą, jis bėga greitesniu tempu. Pasiekęs antrąjį žaliąjį ženklą, jis eina įprastu tempu.

Taip jis tęsia, kol visą tai atliks septynis kartus, skaičiuodamas savo ėjimą nuo Safos iki Marvos kaip vieną kartą, o sugrįžimą nuo Marvos iki Safos kaip kitą.

Sai metu jis gali sakyti bet kokį zikr, duą ar recituoti Korano eilutes.

Septinta: Plaukų skutimo arba trumpinimo būdas

Kai asmuo baigia tavaf ir sai, jis turi nusiskusti arba sutrumpinti plaukus, jei yra vyras, ir sunna yra, kad skutimas ar trumpinimas apimtų visą galvą.

Skutimas yra geresnis nei trumpinimas, išskyrus tada, kai hadžas artėja ir neužteks laiko plaukams augti; tokiu atveju geriau trumpinti.

Moters plaukai trumpinami tik tiek, kiek siekia vienas pirštų galas.

Kiekvienas, kuris yra ihramo būsenoje Ifrad ar Kiran hadžui atlikti, jis nenukerpa plaukų iki Aukojimo šventės dienos, po to, kai mēto akmenis (džamrat al-akaba).

Atlikęs šiuos veiksmus, žmogus, atliekantis umrą, baigia savo umrą, ir taip pat piligrimas, atliekantis Tamatu hadžą, baigia savo umros ritualus.

Hadž (didžiosios piligriminės kelionės) aprašymas

Pirma: Įžengimas į ihramo būseną hadžui

Yra suna, kad asmuo, ketinantis atlikti hadžą, įžengia į ihramo būseną anksti ryte Tarvija dieną, kuri yra aštuntoji zul-hidža diena, iš vietos, kur jis ketina atlikti hadžą, nesvarbu, ar jis yra Mekoje, ar mikat ribose, arba iš mikat, pro kurį jis praeina.

Įžengiant į ihramo būseną hadžui, jis daro taip pat, kaip ir umrai: atlieka ghusl, tepasi kvepalais, meldžiasi, ketina ir kartoja talbiją. Hadžo albija forma yra panaši į umros, išskyrus tai, kad čia jis sako: „Labbaika hadžan“ vietoj „Labbaika umrah“.

O jei piligrimas bijo, kad gali kilti kliūtis, trukdanti jam užbaigti apeigas, jis gali sudėti sąlygą įžengimo metu, sakydamas: „... ua in chabasani chabis fa machilly chaithu chabastani“ (... ir jei mane sulaikys kokia nors kliūtis, tai mano išėjimo iš ihramo būsenos vieta bus ten, kur būsiu sulaikytas). Jei jis įdėjo tokią sąlygą ir vėliau susidūrė su kliūtimi, trukdančia užbaigti apeigas, jis gali išeiti iš ihramo be jokių pasekmių.

Tuomet dažnai reikia kartoti talbiją: „Labbaikal-lahumma labbaik, labbaika lia sharyka laka labbaik,

innal-chamda uan-nimata laka ual-mulk, la šaryka lak“ (Atsiliepiu į Tavo kvietimą, o Allaha, atsiliepiu; atsiliepiu į Tavo kvietimą, Tu neturi jokio partnerio garbinime. Iš tiesų, šlovė, palaiminimas ir valdžia priklauso Tau; Tu neturi jokio partnerio). Vyras turėtų tai sakyti pakeltu balsu, taip pat ir moteris, jei šalia nėra svetimų vyrų. Asmuo, esantis ihramo būsenoje turėtų dažnai kartoti talbiją, ypač kai keičiasi jo būseną ar laikas, pavyzdžiui, kylant į aukštą vietą ar leidžiantis į žemą, arba kai ateina naktis ar diena.

Talbija yra nustatyta nuo įžengimo į ihramo būseną iki džamrat al-akaba Aukojimo šventės dienos.

Žmogus ihramo būsenoje turi saugotis, kad nepažeistų jokių ihramo draudimų, kol tai baigsis.

Antra: Nakvynė Minoje

Pageidautina vykti į Mina aštuntąją dieną, kur jis turi atlikti zuhr, asr, maghrib, išą ir fadžr maldas, sutrumpinant jas, tačiau nesujungiant jų, nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) taip darydavo.

Trečia: Stovėjimas Arafa ir nakvojimas Muzdalifa

Kai saulė pakyla devintąją dieną, jis pereina iš Mina į Arafą ir sustoja Namiroje iki vidudienio, jei

tai nesunku daryti; kitaip, jei jis nesustoja Namiroje, tai nėra klaida, nes tai tėra suna.

Kai saulė pereina zenitą, jis atlieka zuhr ir asr maldas kartu, per zuhr laiką, kiekvieną po du rakatus – kaip tai darė Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam).

Tada po maldos jis skiria laiką zikr, maldai ir maldavimui, prašydamas bet ko, ką nori, keliant rankas ir atsisukant į kiblą (Kaabos kryptį).

Pranašas šioje didingoje situacijoje dažniausiai sakydavo: „Lia iliaha illiallahu uachdahu lia šaryka lah, lahu l-mulku ua lahu l-chamd, ua Hua ala kulli šajin kadyr.“ (Niekas neturi teisės būti šlovinamas, išskyrus Allahą, Vienintelį, be jokio partnerio, Jam priklauso Aukščiausioji Valdžia ir Garbė, ir Jis yra Visagalis.)

Jei jis jaučiasi pavargęs ir nori pailsėti, bendraudamas su savo kompanjonais apie naudingus dalykus arba trumpam skaitydamas naudingas knygas, ypač tas, kurios kalba apie Allaho malonę ir dosnumą, tai sustiprina vilties jausmą šią dieną – visa tai yra gerai. Po to jis vėl grįžta prie maldavimo. Jis turėtų pasinaudoti vėlesne dienos dalimi maldai. Iš tiesų, geriausia malda yra Arafato dieną.

Kai saulė nusileidžia Arafato dieną, jis eina į Muzdalifą.

Kai pasiekia Muzdalifą, jis atlieka maghrib maldą – tris rakatus ir iša maldą – du rakatus, abi maladas sujungdamas.

Jei jis bijo, kad nepasieks Muzdalifą iki vidurnakčio, jis turėtų melstis net prieš atvykdamas į Muzdalifą, ir jam neleidžiama atidėti maldos iki po vidurnakčio.

Jis praleidžia naktį Muzdalifoje. Kai aušros metas tampa aiškus, jis pasimeldžia fadžr maldą anksti, su azanu ir ikama.

Tuomet jis keliauja į Al-Mašar Al-Haram, šlovindamas Allaho vienybę ir didybę, bei prašo iš Jo visko, ko tik trokšta, kol horizonte pasirodo šviesa. Jei nepavyksta nueiti į Al-Mašar Al-Haram, jis meldžiasi savo buvimo vietoje, vadovaudamasis Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) žodžiais: „Aš stovėjau čia, ir visas susirinkimas stovi.“ Atliekant zikr ir maldas, atsigręžiama į Kiblą, pakeliant rankas.

«وَقَفْتُ هَاهُنَا وَجَمَعَ كُلُّهَا مَوْقِفٌ»

„Aš stovėjau čia, ir visas susirinkimas stovi.“ Atliekant zikr ir maldas, atsigręžiama į Kiblą, pakeliant rankas.

Ketvirta: Veiksmi per Al-Adha šventės dieną

Jei saulėtekis tampa neišvengiamas, jis išvyksta iš Muzdalifos slėnio – prieš saulei patekant – keliaudamas į Miną ir pagreitina žingsnį Muhasir slėnyje.

Atvykęs į Miną, jis meta septynis džamrat al-akaba, keliaujant link Mekos, po vieną akmenėlį vienu metu. Akmenėlis yra maždaug datulės kauliuko dydžio. Kiekvieną kartą mesdamas jis taria „Allahu akbar“.

Tada jis turėtų paskersti savo hadij (aukojamą gyvulį), jei tai įmanoma.

Tuomet vyras turėtų arba nusiskusti galvą, arba sutrumpinti plaukus, tačiau skusti galvą laikoma geresniu pasirinkimu. Moterims privaloma tik trumpinti plaukus, tačiau jų skusti nėra leidžiama.

Jei jis atliko akmenų mėtymą ir nusiskuto, jis baigė pirmąją savo ihramo dalį, ir jam tampa leistina viskas, išskyrus moteris.

Tada jis eina į Meką ir atlieka tavaf al-ifada, po kurio seka sai hadžui, jei jis atlieka Tamatu hadžą, arba jei jis atlieka Ifrad ar Kiran hadžą ir nebuvo atlikęs sai po Atvykimo tavaf. Jis gali atidėti tavaf ir sai iki nakties ar kitos dienos, atsižvelgiant į tai, kas jam yra patogiau.

Penkta: Tašrik dienų veiksmai

Kai jis jau atliko akmenų mėtymą, nusiskuto, atliko tavaf ir sai, jis užbaigia ihramą, ir jam tampa leidžiama viskas, įskaitant lytinius santykius.

Jis grįžta į Miną ir praleidžia ten 11-tosios, 12-osios naktis, o jei vėluoja – ir 13-osios naktį.

Jis meta tris akmenukus, kai saulė pereina per zenitą.

11-ąją dieną jis meta pirmą damžra, kuri yra toliausiai nuo Mekos ir arčiausiai Al-Khaif mečetės, septyniais akmenimis, po vieną, sakydamas „Allahu akbar“ su kiekvienu mėtymu. Tada jis eina šiek tiek į priekį ir ilgai sako dua, prašydamas bet ko, ko tik nori. Jei ilgai stovėti jam per sunku, jis turėtų daryti taip, kaip jam lengviau, net jei ir trumpam, kad įvykdytų suną.

Tada jis meta akmenis į vidurinę džamra tokiu pačiu būdu ir po to sako dua.

Tada jis meta akmenis į džamra al-akaba tokiu pačiu būdu, tačiau po to nesako dua ir eina toliau.

Tada jis meta akmenis į džamra 12-ąją dieną taip pat, kaip ir 11-ąją dieną; kai baigia mėtyti akmenis, jei nori, gali paskubėti išvykti iš Minos.

Arba jis gali atidėti išvykimą, praleisti 13-osios naktį ten ir po pietų mesti akmenis į tris džamra, kaip minėta anksčiau. O geriau yra pasilikti.

Tai neprivaloma atidėti iki 13-osios dienos, nebent saulė nusileistų 12-ąją dieną jam vis dar esant Minoje; tokiu atveju jis privalo pasilikti ir po pietų mesti akmenis į tris džamara.

Tačiau, jei saulė nusileidžia jam vis dar esant Minoje 12-ąją dieną prieš jo valią, pavyzdžiui, jei jis kelyje užstrigo kamštyje ar panašiai, tokiu atveju jis neprivalo pasilikti ten, nes uždelsimas iki saulėlydžio įvyko ne dėl jo kaltės.

Šešta: Atsisveikinimo tavaf

Kai piligrimas nori išvykti iš Mekos į savo šalį, neturėtų išvykti, kol neatliks atsisveikinimo tavaf.

Išskyrus moteris menstruacijų ar pogimdyminiu laikotarpiu – jos neprivalo atlikti atsisveikinimo tavaf ir neturėtų stovėti prie Al-Haram mečetės vartų atsisveikinti, nes toks veiksmas nėra nustatytas Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam).

Jis turėtų atlikti atsisveikinimo tavaf kaip paskutinį dalyką prieš kelionę.

Jei jis pasilieka po atsisveikinimo tavaf laukdamas pakeleivių, kraudamas bagažą ar pirkdamas ką nors pakeliui, tai viskas gerai, ir jis neprivalo kartoti tavaf, nebent ketina atidėti kelionę. Pavyzdžiui, jei jis planuoja keliauti anksti dieną ir atlieka atsisveikinimo tavaf, bet vėliau nusprendžia atidėti kelionę iki vėlesnės dienos dalies, jis privalo pakartoti tavaf, kad užtikrintų, jog tai būtų paskutinis jo veiksmas prieš išvykstant.

Turinys

Trumpas aprašymas, kaip atlikti hadžą	2
Ižanga	2
Pirma: Garbinimo priėmimo sąlygos.....	2
Pirma: Mikat nuostatos	3
Antra: Hadžo tipai ir jų nuostatos.....	4
Trečia: Įžengimo į ihramo būseną būdas ir taisyklės.....	5
Ketvirta: Ihramo apribojimai.....	7
Penkta: Tavaf atlikimo būdas	9
Šešta: Sai atlikimo būdas	11
Hadž (didžiosios piligriminės kelionės) aprašymas.....	14
Pirma: Įžengimas į ihramo būseną hadžui.....	14
Antra: Nakvynė Minoje	15
Trečia: Stovėjimas Arafa ir nakvojimas Muzdalifa	15
Ketvirta: Veiksmai per Al-Adha šventės dieną.....	17
Penkta: Tašrik dienų veiksmai.....	18
Šešta: Atsisveikinimo tavaf	20